

takarjev in hotelskih gostov v pižamah na koncu hodnika, pred vrati, ki so jih poskušali s silo odpreti. Ko se jim je to le posrečilo, je zagledala čisto pri tleh sključeno postavo moškega. Med stenami je zadonel odmev obešenjaškega smeha in šele tedaj se je zavedela, da stoji pred WC in da tovariša Pavlovića pravkar budijo. Opazovalci so se hitro razšli. Nenavadni pogled jih je očitno utrujal. Tudi Rut se je vrnila v svojo sobo, tiho in mirno je obležala, a do zore ni več zatisnila očesa.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

GRENKA STRAST

Valentin Cundrič

*Kako opojen bo mir,
ki bo usmiljeno zlomil
bič strasti.*

Drevje na vrtu blebeta:
lahko noč, ptice;
miže ga poslušava.

V globinah mesa nama
nocoj odmeva
vsak vzdih, vsaka beseda.

Bodi blesteča minuta,
jaz bom kazalec,
ki jo bo zapisal v čas.